

[Socialministeren]

kommuner i Ribe Amt, hvor indholdet var, at samtlige anbringelser over 1 gang plejevederlag samt anbringelser på døgninstitutioner blev foretaget af social- og sundhedsforvaltningens familieafdeling i Ribe Amt.

Aftalen er den mest vidtgående aftale, der er indgået mellem et amt og kommunerne vedrørende anbringelse af børn og unge. Amtskommunen i Ribe Amt finder og fører tilsyn med familieplejerne, hvor der i andre amtskommuner henvises til plejehjemsforeningerne eller til, at kommunerne selv skal finde de fornødne anbringelsessteder.

På grund af det stigende antal anbringelser udsendte Ribe Amtsråd, social- og sundhedsforvaltningen, den 27. februar 1987 et brev til samtlige socialchefer i Ribe Amt. I brevet blev der gjort opmærksom på, at antallet af anbringelser var under en så kraftig stigning, at det ikke i alle situationer var muligt at finde de fornødne familieplejere. Samtidig blev der gjort opmærksom på, at ved en anbringelse i familiepleje er det nødvendigt med et tæt opfølgingsarbejde og en supervision af familieplejerne. Baggrunden for brevet var et ønske fra Ribe Amts social- og sundhedsforvaltning om at få en fornyet dialog med primærkommunerne i Ribe Amt og en eventuel ændring af samarbejdsaftalen indgået 1. januar 1985.

Ribe Amts social- og sundhedsforvaltning havde en drøftelse den 8. maj med samtlige socialchefer i Ribe Amt, og i den forbindelse er der udsendt et brev af 9. april 1987, hvor social- og sundhedsforvaltningen kommer med forslag om ændring af samarbejdsaftalen mellem primærkommunerne og Ribe Amt.

Situationen i Ribe er altså ikke, at man har opgivet at indgå i anbringelser af børn og unge, men at den opgavefordeling, der er aftalt mellem de 14 kommuner og amtskommunen, ønskes revideret, og det er dette spørgsmål, der er til drøftelse mellem de 14 primærkommuner og amtskommunens social- og sundhedsforvaltning«.

Socialstyrelsen har supplerende oplyst, at der i størstedelen af amtskommunerne er indgået samarbejdsaftaler med kommunerne vedrørende døgnområdet for børn og unge.

Disse samarbejdsaftaler er alle forhandlet ud fra de lokale forhold og behov.

Det mest almindelige er, at amtskommunen medvirker ved anbringelse i familiepleje

fra 4 gange plejevederlag og opefter, dvs. kommunerne finder selv frem til og godkender opholdssteder, hvor betalingen er 1-3 gange almindeligt plejevederlag. Tilsynet føres også af kommunerne i disse tilfælde.

Efter det oplyste er Ribe Amtsråds forslag til fornyet forhandling med kommunerne på linie hermed.

Jeg kan henholde mig til Ribe Amtsråds og Socialstyrelsens oplysninger, ligesom jeg kan henvise til mit svar af 27. maj 1987 på spørgsmål nr. S 1206.

Ad spm. nr. S 1076

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende foran, sp. 11275, var sålydende:

Til *socialministeren* (22/4 87) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke økonomiske omkostninger der for det offentlige er forbundet med en hospitalsfødsel og en hjemmefødsel, samt vurdere muligheden for at yde adoptivforældre et økonomisk tilskud til udgifterne i forbindelse med en adoption?«

Supplerende svar (26/6 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som meddelt i det foreløbige svar af 28. april 1987 har Socialministeriet bedt Indenrigsministeriet om oplysninger om, hvilke økonomiske omkostninger der for det offentlige er forbundet med en hospitalsfødsel og en hjemmefødsel.

Indenrigsministeriet har i den anledning anmodet Sundhedsstyrelsen om en udtalelse.

Sundhedsstyrelsens udtalelse af 29. maj 1987 vedlægges.

Indenrigsministeriet har meddelt, at ministeriet i den kommende tid vil underkaste Sundhedsstyrelsens udtalelse en nærmere vurdering med henblik på en uddybning af de opstillede forudsætninger.

Bilag

Sundhedsstyrelsen

I brev af 23. april 1987, 2.s.kt. j.nr. 51002-284/1987, har Indenrigsministeriet anmodet Sundhedsstyrelsen om til brug for socialministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1076 at